

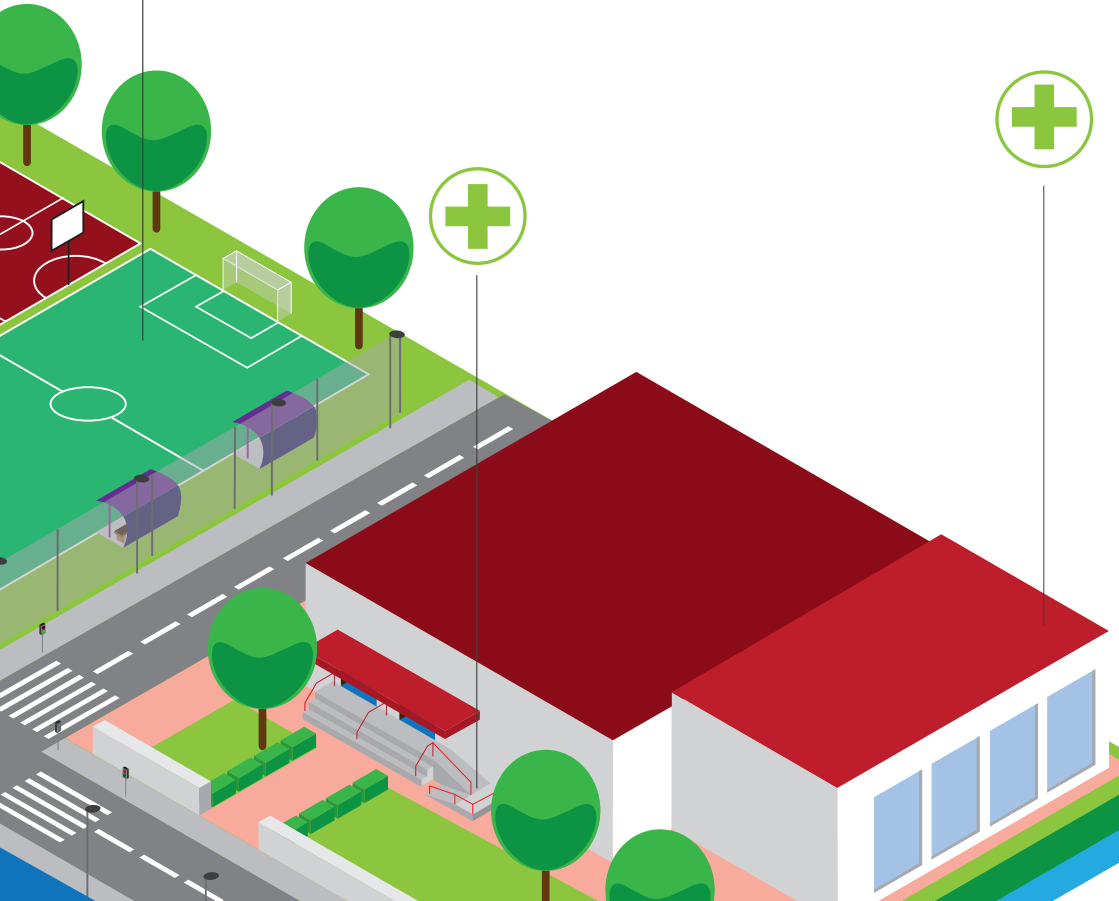

PROJEKT
SPÓŁNY
2012

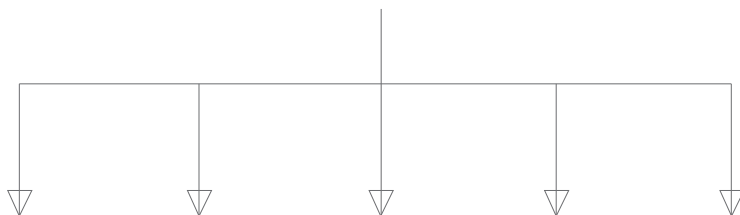
MAPOWANIE PRZESTRZENI PRZYJAZNEJ DLA RUCHU

Mini podręcznik do diagnozy inicjatyw lokalnych
z zakresu kultury sportowej / rekreacji / aktywnego życia

MAPOWANIE PRZESTRZENI PRZYJAZNEJ DLA RUCHU

Infrastruktura

Ludzie

Samorząd

Finanse

Zdrowie

O czym jest ten dokument?

„Mapowanie przestrzeni przyjaznej dla ruchu” to autorski pomysł Projektu Społecznego 2012/Uniwersytetu Warszawskiego, mający na celu zachęcenie przedstawicieli społeczności lokalnych do prostych działań, które pozwolą:

- zobaczyć w jakim stanie jest lokalna infrastruktura sportowa
- zrozumieć jakie nawyki sportowe mają mieszkańcy
- wyznaczyć kierunek zmian niezbędnych do poprawienia dostępu do ruchu

Wychodzimy z założenia, że zastosowanie prostych technik badań socjologicznych może stanowić znakomity początek zmian w dzielnicy, miasteczku czy wsi. Mapowanie jest pomyślane tak, by maksymalnie angażować różne grupy społeczne do wspólnych działań na rzecz podstawowej społecznej potrzeby jaką jest ruch, sport, a dalej zdrowie.

Kto może przeprowadzić mapowanie?

Dobrym koordynatorem będą nauczyciele (szczególnie WF-u), ale też pracownicy bibliotek, świetlic, przedstawiciele samorządu, działacze lokalnych organizacji pozarządowych. Bardzo ważne by od samego początku do mapowania włączyć urzędników samorządowych, bo mają oni realny wpływ na większe lokalne zmiany. Mapowanie to zaprojektowany na małą skalę i dotyczący konkretnego zagadnienia proces zmiany społecznej, który składa się ze zbierania wiedzy, konsultacji społecznych, integracji różnych grup mieszkańców i realistycznego planowania zmian.

Spółeczności, które podejmą się udziału w projekcie mapowania, będziemy na każdym etapie wspierać wiedzą i doświadczeniem pracowników Uniwersytetu Warszawskiego oraz zachęcać do współtworzenia i implementacji narzędzi on-linowego zbierania i konsultowania zebranej wiedzy. W ten sposób możemy wspólnie uczyć się inicjowania i zarządzania zmianą w naszej najbliższej okolicy.

Wstęp

W Polsce powoli uczymy się, że mądre planowanie, a następnie zarządzanie zmianami to skomplikowany proces, za który odpowiedzialni jesteśmy wszyscy: władze centralne, samorząd i obywatele, również poprzez różne oddolne organizacje i stowarzyszenia. Najtrudniej jest harmonijnie połączyć działania na wszystkich tych poziomach. Jest to podejście rzadko spotykane, ale najbardziej efektywne. Wymaga ono jednak konsekwentnego przechodzenia przez wszystkie zaplanowane etapy. Potrzebna jest przede wszystkim zgoda co do tego, czym chcemy się zajmować i jasne uzgodnienie naszego celu. Ważna jest wiedza o tym, czym dysponujemy, a czego nam brakuje do realizacji stworzonego planu, a także otwartość na wszystkich etapach działań. Kiedy może nam się udać?

Gdy:

- zajmujemy się sprawą ważną dla wielu grup społecznych
- działamy lokalnie (oddolnie)
- działamy w koalicji (uda nam się pozyskać partnerów, dla których dane działanie jest korzystne)
- w nasze działania łatwo się zaangażować
- potrafimy wytłumaczyć, o co nam chodzi (jesteśmy komunikatywni)

Działania, które spełniają te ogólne warunki, są skuteczne, bo ich efekty są doświadczane przez mieszkańców na bieżąco, a przez to wiele osób ma motywację do ich kontynuowania. Zniesiona zostaje podstawowa bariera uczestnictwa w życiu publicznym: bezradność i poczucie braku sprawstwa. Warto jednak pamiętać, że głębokie zmiany czy skomplikowane procesy wymagają czasu i wysiłku, że nic nie stanie się od razu. Jednak bez naszego zaangażowania nie stanie się nic.

ZDROWIE+PR

S

Oto wybrane funkcje sportu/ruchu/rekreacji:

- poprawia naszą sprawność (możemy szybciej działać, nie męczymy się)
 - sprawia, że jesteśmy zdrowsi
 - sprawia nam przyjemność
- pozwala pielęgnować więzi z innymi ludźmi
- buduje w nas ważne cechy charakteru (konsekwencję, wytrwałość, kooperację)
- rozwija postawy obywatelskie (gdy angażujemy się w pomoc lokalnemu klubowi sportowemu np. zostając wolontariuszami)

Proponujemy, a bardzo szeroko dotyczące każdych sprzyjających warunków. Sport ma wiele

Sport może być dla młodzieży, seniorów. Jeśli chcemy uzyskać najlepsze rezultaty, najlepiej

PRZYJEMNOŚĆ = SPORT

by doświadczenie uczenia się wspólnego, lokalnego działania zacząć od sportu, rozumianego jako każdy typ ruchu, rekreacja, aktywność i dbałość o fizyczną sprawność. To zagadnienie tego, bez względu na wiek, stan zdrowia czy portfela. Wszyscy chcielibyśmy żyć w warunkach zdrowych i zdrowiu.

funkcji; niektóre z nich są oczywiste, z innych nie zdajemy sobie sprawy.

o najlepszym przykładem prawdziwie wspólnej sprawy, w którą zaangażować się chcą dorośli, pracownicy, urzędnicy, osoby z wykształceniem wyższym i z podstawowym, intelektualności i bezrobotni. Aby móc się wspólnej pracy, to sport, rozumiany jako kwestia społeczna, a nie rywalizacja zawodowa, jest do tego nadaje.

Pomysł MAPOWANIA SPORTU opiera się na prostym celu

Chcemy, żeby więcej ludzi nabrało dobrej formy, bo to sprawia, że jesteśmy zdrowsi i szczęśliwsi

Oto lista głównych zagadnień, które wiążą się z poziomem aktywności fizycznej - by coś zmienić, musimy myśleć i działać w każdej z tych dziedzin.

Zależność między ruchem i zdrowiem wydaje się oczywistością, ale rzadko kiedy zastanawiamy się i wdramy konkretne projekty, które tę zależność w pełni wykorzystują. By nasze działania były skuteczne, zastanówmy się, czym musimy dysponować, jakich pozyskać partnerów, co zmienić w myśleniu o ruchu i sporcie, tak by maksymalnie ułatwić mieszkańcom wytrwanie w dyscyplinie ruchu. Jak każda rutyna, musi być ona podtrzymywana indywidualną motywacją, społecznymi normami i warunkami środowiska. Na sukces składa się wiele czynników.

go nawyku regularnej aktywności fizycznej,
ęśliwi na co dzień.

Wszystkie te trzy aspekty wzajemnie na siebie wpływają.

Z badań Projektu Społecznego 2012 wynika, że sport uprawiają ludzie, których najbliżsi (rodzina, przyjaciele) też go uprawiają (norma społeczna); tacy, którzy mają łatwy dostęp do infrastruktury (w okolicy jest fajny basen) lub sprzyjającą okolicę (fajny lasek do biegania, ścieżka rowerowa).

W takim ujęciu dbałość o nasze zdrowie i a wielu lokalnych aktorów, bo każdy może do

Szkoła

często jedyne miejsce, gdzie jest boisko i fachowcy (nauczyciele WF)

Biblioteka / GOK

ponieważ jest to miejsce, w którym bywają również dorośli mieszkańcy i seniorzy, poza tym to dobre miejsce spotkań, z dostępem do Internetu i z pracownikami, którzy pomogą w zdobyciu informacji

Samorząd

bo powinien interesować się wszystkimi aspektami lokalnego życia i możliwościami jego poprawy, finansuje też inne instytucje

Problemy sportu powszechnego w Polsce wynikają z tego, że jest on traktowany jak wyizolowana sfera, mająca znaczenie tylko dla fanów i zawodników. Tymczasem z perspektywy funkcji społecznych i zdrowotnych sport jest kwestią priorytetową. Jeśli chcemy zrobić coś wspólnie, lokalnie, w poprzek podziałów społecznych, zrobmy coś w dziedzinie ruchu!

aktywność wymaga zaangażowania położyć coś istotnego do realizacji planu:

Lokalne organizacje pozarządowe

bo często działają na rzecz różnych grup społecznych, umieją prowadzić warsztaty

Lokalne kluby sportowe

bo zależy im, żeby ludzie się ruszali (mają wtedy i zawodników, i kibiców, i sponsorów!)

Przedsiębiorcy

gdyż powinno zależeć im na tym, aby mieć energicznych i zdrowych pracowników, a także na promocji swoich firm podczas imprez sportowych.

MAPOWANIE

TWORZENIE OBRAZU WSPÓLNEJ WIEDZY

Drugim ważnym składnikiem naszego pomysłu działania, oprócz samego tematu, jest mechanizm, którego chcemy użyć do zajmowania się sportem w lokalnej społeczności. Mapowanie jest zestawem prostych praktyk i zadań, które umożliwią mieszkańcom danego obszaru zebranie wiedzy na ważny dla nich temat i pokazanie jej w sposób przejrzysty i zrozumiały dla wszystkich. Mapowanie to podstawowy etap każdego działania, którego celem są zmiany. Wspólna wiedza to kluczowy składnik demokratycznych działań, bo pozwala na rzeczywiste uczestnictwo (partycypację) mieszkańców i na pokazanie im alternatywnych wizji rzeczywistości, w której żyją.

Mapowanie społeczne to wspólne zbieranie informacji na dany temat i wspólne tworzenie obrazu tej wiedzy np. na mapie okolicy. Ważne w mapowaniu społecznym jest to, że do zbierania informacji włączamy samych mieszkańców i możemy używać wielu technik (wywiadów, zdjęć, filmów, rysunków, warsztatów). Mapowanie nie jest zadaniem bardzo trudnym, ale na różnych etapach, jeśli jest taka możliwość, warto skorzystać z pomocy eksperta (socjologa, trenera, specjalisty w dziedzinie szkoleń). W naszym pilotażu pomocą służyły pracownicy Projektu Społecznego 2012.

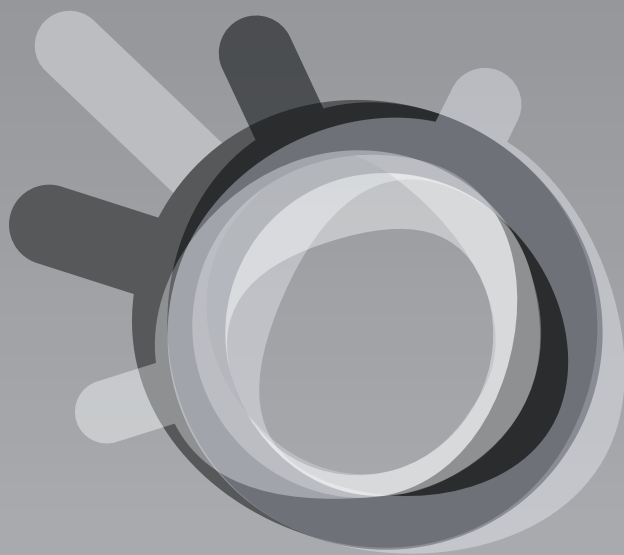
WANIE

Korzyści z mapowania

- Uporządkowanie istniejącej wiedzy z danego obszaru
pokazanie perspektyw wielu grup
- Zdobycie zupełnie nowych informacji, odkrycie
wyjaśnień/okoliczności dotąd nie analizowanych
- Stworzenie realistycznego planu działania na rzecz zmian
- Wykształcenie przydatnych technik działania (warsztaty, diagnoza
lokalna, tworzenie koalicji), które mogą dawać wymierne korzyści
(np. przy staraniu się o środki).

Mapowanie można więc traktować jako nową, trwałą zasób mieszkańców i instytucji, które

znale
celu d

zbieranie is
dan

szukanie
infor

wą kompetencję społeczności – umiejętność,
e wzięty udział w projekcie.

Czego chcemy s

dzięki mapowaniu aktywności fizycznej i sportu?

Gdy uda nam się podjąć różne działania* w celu odpowiedzi na poniższe pytania, będziemy mieć wiedzę niezbędną do, planowania działań ułatwiających mieszkańcom podejmowanie aktywności fizycznej.

Blok 1 : INFRASTRUKTURA

- Jaką mamy infrastrukturę sportową (wszystkie boiska, hale, baseny, siłownie, korty) w naszej społeczności?
- W jakim stanie jest ta infrastruktura?
- Kto nią zarządza?
- Kto z niej korzysta?
- Czy dostęp jest płatny? Czy jest drogi?

Blok 2 : NAWYKI SPORTOWE MIESZKAŃCÓW

- Jakie dyscypliny są w naszej miejscowości najbardziej popularne?
- Jak często ruszają się małe dzieci/młodzież/dorośli/seniorzy?
- Jak wyglądają zajęcia WF-u? Czy dużo dzieci się z nich zwalnia?
- Kto ma utrudniony dostęp do ruchu, sportu i z jakich powodów?
- Co różne grupy najbardziej lubią w sporcie/ruchu?
- Co im w sporcie przeszkadza?
- Czy jest lokalna kultura kibicowania?

Dowiemy się

- Jakich inwestycji potrzebuje istniejąca infrastruktura?
- Jakiej infrastruktury nam brakuje?
- Czy trzeba zmniejszyć koszty korzystania z niej?
- A może mieszkańcy zgodzą się, by je zwiększyć (by móc przeprowadzić inwestycje)?

Będziemy lepiej rozumieć

- Dlaczego niektórzy mieszkańcy nie chcą/nie mogą być aktywni ruchowo?
- Dlaczego dzieci zwalniają się z WF-u?
- Jakie jest nastawienie dorosłych do sportu/ruchu?
- Jakie metody mogą zachęcić mieszkańców do ruchu?
- Dlaczego niektóre miejsca sprzyjają spotkaniom i ruchowi?
- Na jakie problemy napotykają lokalne kluby sportowe?

się dowiedzieć

Blok 3 : CHARAKTERYSTYKA PRZESTRZENI

- Czy w naszej okolicy są ścieżki rowerowe?
- Czy jest gdzie biegać?
- Czy są jakieś miejsca, w których ludzie się spotykają, żeby pograć (w nogę, siatkę, szachy)?
- Czy są jakieś parki, plaże, łąki, ogródki działkowe na których ludzie się spotykają, jeżdżą na rolkach, rowerach?
- Gdzie mieszkańcy lubią spędzać czas na wolnym powietrzu? Jak wyglądają te miejsca? Kto jest tam najczęściej?
- Które miejsca w naszej okolicy są najbardziej zadbane?
- Czy mieszkańcy poruszają się głównie samochodem, czy też rowerem lub pieszo?

Blok 4 : DZIAŁALNOŚĆ LOKALNYCH ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH

- Czy w okolicy działa jakiś klub sportowy?
- Czym się zajmuje? Jakie ma osiągnięcia?
- Czy ma swoją infrastrukturę?
- Czy klub ma ofertę dla amatorów? Kto z niej korzysta?
- Czy klub ma jakieś problemy w funkcjonowaniu? Jakież?
- Czy w okolicy działa MOSiR albo GOSiR? Jaką ma ofertę? Kto z niej korzysta?
- Czy samorząd stworzył jakąś lokalną strategię dotyczącą sportu? Jakie są inne organizacje/institucje, które zajmują się sportem i rekreacją? Jakież mają cele działań? Jakież plany?

Kluczową zasadą działania jest dbanie o upublicznianie wiedzy zdobytej w czasie mapowania. Musi być ona dostępna na popularnych portalach i w lokalnej prasie. Ma być własnością wszystkich uczestników, wszystkich mieszkańców i pewnym zobowiązaniem dla samorządu i organizacji.

Plusem naszej techniki jest to, że nie planujemy tworzyć rozbudowanych wielkich raportów, tylko staramy się naszą wiedzę narysować na czytelnej dla wszystkich mapie okolicy. Dodatkowe informacje nanosimy prostym językiem w postaci legendy do mapy.

PRZEVI dla anim

VODNIK
natora*

*Ciebie

WITAJCIE!

Zadania, które Wam proponujemy, nie da się zrobić w pojedynkę. Świat sportowych doświadczeń jest tak szeroki, że jednej osobie trudno by było dostrzec wszystkie jego aspekty. Warunkiem wstępnym wykonania zadania jest więc wybór animatora i zebranie odpowiedniej grupy. Animatorem mapowania może być na przykład nauczyciel, pracownik biblioteki lub domu kultury, trener sportowy czy drużynowy harcerski, w rolę badaczy może się wcielić młodzież z ostatniej klasy gimnazjum lub szkół ponadgimnazjalnych.

W naszym projekcie rozumiemy sport bardzo szeroko, interesują nas zarówno profesjonalne drużyny, jak i osiedlowe boiska i dojeżdżanie do pracy na rowerze. Grupa badaczy nie musi składać się z samych aktywnych sportowców, choć ważne by była w niej jedna, dwie osoby, którym ta tematyka jest szczególnie bliska i znajoma.

W zależności od wielkości Waszej miejscowości zebrana grupa powinna liczyć od 4 do ok. 15 osób. Mapowanie jest jednak takim działaniem, które nie ma sztywno określonych granic, każda nowa osoba może wnieść do niego nową perspektywę. Jeśli na kolejnych etapach będzie w nim chciało wziąć udział więcej osób, bądźmy na nie otwarci !

Nasze działanie ma bardzo konkretny cel. Dowiedzieć się jak najwięcej o tym, jak wygląda nasza okolica pod względem ułatwiania ludziom aktywności ruchowej i jakie podejście do ruchu mają nasi sąsiedzi, a następnie zarekomendować niezbędne zmiany, by aktywność wszystkich mieszkańców zwiększyć. Stworzona przez nas mapa - czyli obraz okolicy z naniesionymi informacjami na temat miejsc, gdzie ludzie uprawiają lub chcieliby uprawiać sport – uświadomi nam, czym już dysponujemy, a czego jeszcze potrzebujemy. Żeby jednak postulaty zmian miały szansę na realizację, musimy od początku współpracować z samorządem, lokalnym klubem sportowym i aktywnymi organizacjami pozarządowymi.

Technika działania

Działanie w rundach

1 runda

s. 24-25

3 r

2 runda

s. 26-27

Naszą technikę mapowania można nazwać cykliczną, bo kolejne działania podzielone są na rundy. Po otrzymaniu informacji i obserwowaniu okolicy następuje spotkanie podsumowujące całą grupę. Jest to moment na odznaczenie pytań, na które udało nam się znaleźć odpowiedzi i wyznaczenie nowych zadań. Z każdym kolejnym spotkaniem obraz sytuacji będzie coraz bardziej „misterny”, naszą mapę będziemy uzupełniać coraz bardziej precyzyjnie. Zaletą takiej cyklicznej techniki jest stopniowy wysiłek, poznawanie coraz trudniejszych technik budowania mapy. Bardzo cennego zwyczaju grupowego namysłu – dzielenia się wiedzą. Podzielone na rundy mapowanie jest bardzo przyjazne i łatwiejsze do wykonania. Poza tym podsumowanie każdej rundy jest już sukcesem i motywacją do dalszych wyników.

runda

Runda ostateczna

s. 28-29

o każdej rundzie zbiera-
czas przeznaczony na
każdą rundą mapowania
decyzyjnymi informacjami.
badania oraz nabywanie
owanie staje się bardziej
ożna się pochwalić jego

1 runda /

01. Start

Do realizacji zadania potrzebne będą:

- Aparat fotograficzny i/lub kamera
- Dyktafon
- Zeszyty – dzienniczki

Animator przygotowuje:

- Mapę miejscowości i jej okolic – ponieważ miejsca, gdzie uprawiamy sport nie muszą pokrywać się z granicami administracyjnymi naszej miejscowości, może się okazać, że mapę gminy na kolejnych spotkaniach trzeba będzie zamienić na mapę powiatu lub kilku sąsiadujących jednostek administracyjnych.
- Flamastry
- Duże kartki papieru
- Małe, samoprzylepne karteczki

02. Zebranie posiadanej wiedzy

Na pierwszym spotkaniu warto zebrać wiedzę, którą uczestnicy po prostu mają w głowach. Potraktować ją jak punkt wyjścia do tworzenia pytań. Kluczowe w mapowaniu jest zadawanie dobrych pytań, nie zapominanie o nich w trakcie obserwacji i spisywanie nowych, jeśli się one pojawią.

Na początku postawcie pytania najprostsze i najbardziej oczywiste. Możecie posilkować się naszą listą ze wstępu, ale może lokalnie u Was, ważne są inne zagadnienia.

04. Podział na zespoły

Wspólnie zastanawiamy się, jakim sposobem uzyskamy odpowiedzi na pytania danej rundy. Która technika będzie najbardziej odpowiednia? Kto się do niej najlepiej nadaje? Różne osoby mają różne osobowości, jedna osoba woli pozostać z boku, druga będzie bardzo chętna do przeprowadzania wywiadów. Nasz podział zadań uwzględni różne typy charakterów, tak by każdy odnalazł odpowiednie dla siebie zadanie.

03. Czego nie wiemy? Tworzenie listy pytań na daną rundę

Zaczynamy od pytań najłatwiejszych np.:

BLOK PIERWSZY: INFRASTRUKTURA

- Jaką mamy w społeczności infrastrukturę sportową (wszystkie boiska, hale, baseny, siłownie, korty)?
- W jakim stanie jest ta infrastruktura?
- Kto nią zarządza?
- Kto z niej korzysta?
- Czy dostęp jest płatny? Czy jest drogi?

pierwsze spotkanie

Obserwatorzy - dokumentaliści

Zadaniem tej podgrupy jest wizualne przedstawienie miejsc, gdzie ludzie uprawiają sporty. Wynikiem ich pracy powinny być fotografie lub krótkie (max. 1 minutowe) filmiki, przedstawiające miejsca, gdzie można aktywnie spędzić czas.

Reporterzy

Zadaniem reporterów będzie dotarcie do ludzi i przeprowadzanie z nimi krótkich wywiadów. Do tej grupy potrzebujemy osób, które nie mają problemów z nieśmiałością.

Lista pytań dla reporterów:

- Dlaczego dane osoby uprawiają sport?
- Dlaczego uprawiają sport właśnie w tym miejscu?
- Co ludziom pomaga w uprawianiu sportu?
- Co ludziom przeszkadza w uprawianiu sportu?
- Czy w danym miejscu jest bezpiecznie?
- Jak ludzie przygotowują się do uprawiania sportu?
- Czy dane osoby mają własny sprzęt czy mogą go wypożyczyć?
- Czy w danym miejscu sport jest uprawiany w grupie czy w pojedynkę? Dlaczego właśnie tak?

Badacze (obserwacja uczestnicząca)

W tej grupie wiedza zdobywana będzie poprzez doświadczenie. Podstawowym narzędziem badacza będzie dzienniczek, w którym powinien zapisywać zaobserwowane wydarzenia związane ze sportem i swoje przemyślenia na ten temat. Warto, by członkowie tego zespołu, zawsze gdy to będzie możliwe, sami brali udział w obserwowanej przez siebie aktywności fizycznej.

Lista pytań dla obserwatorów:

- Jakie w danym miejscu ludzie uprawiają sporty?
- Czy są to głównie kobiety czy mężczyźni, dzieci czy osoby dorosłe czy są wśród nich osoby powyżej 50 roku życia?
- Czy w danym miejscu jest bezpiecznie?
- Jak ludzie przygotowują się do uprawiania sportu?
- Czy dane osoby mają własny sprzęt czy mogą go wypożyczyć?
- Czy miejsce jest oświetlone, czy nie?
- Czy w danym miejscu sport jest uprawiany w grupie czy w pojedynkę?
- Czy dane miejsce jest estetyczne?
- Czy jest czyste powietrze?
- Jaka jest w danym miejscu infrastruktura sportowa?
- W jakich godzinach, jacy ludzie uprawiają w danym miejscu sport?

05.Podsumowanie

Przy przeprowadzaniu badania warto od razu porządkować zdobytą wiedzę.

- Obserwowane miejsca należy podzielić na infrastrukturę sportową oficjalną/profesjonalną, taką jak hale sportowe, ścieżki rowerowe i miejsca, gdzie ludzie spontanicznie uprawiają sport, dzikie plaże, łąki, trzepaki.
- Dzieci i dorośli, kobiety i mężczyźni, osoby starsze – wszystkie te grupy mają różne nawyki sportowe – wszystkie obserwacje powinny uwzględniać te różnice i zaznaczyć, gdzie, która grupa dominuje.
- Nie w każdej miejscowości jest basen lub hala sportowa, najbliższe jezioro może leżeć na terenie innego powiatu, granice administracyjne nie muszą się pokrywać ze sportowymi nawykami mieszkańców danej miejscowości. W badaniach pamiętajmy o obiektach leżących poza daną wsią lub miastem

Zespołom trzeba wyznaczyć termin na realizację zadań badawczych

2 runda/

Pracujemy według tego samego schematu, co w rundzie pierwszej:
Przedstawianiu zdobytych informacji powinno towarzyszyć jej uporządkowanie.

01.

Warsztat zaczniemy od uzupełnienia naszej mapy – zobaczymy, czy pojawiły się na niej jakieś nowe miejsca.

02.

Sprawdźmy czy w naszych obserwacjach uwzględniliśmy miejsca nietypowe, takie jak park, łąkę, działki, dzikie plaże, trzepaki, góry.

03.

Następnie zbierzmy całą wiedzę, jaką udało nam się zebrać na temat danego miejsca.

04.

Przygotowanie do wywiadów z ludźmi, którzy na co dzień nie uprawiają sportu/ uprawiają mało sportu/ nie korzystają z infrastruktury sportowej.

05.

Zapoznanie się z polityką sportową gminy, miasta.

Do tych badań nie jest konieczna losowo początek uczniowie mogą zapytać mamę, jest ich aktywność fizyczna i co sprawia, że żęby uprawiać sport/więcej się ruszać.

Przeprowadzenie takich wywiadów pomoże zdobyć wiedzę, co należy zrobić, by sport zaczęły uprawiać na co dzień nim nie zainteresowane. Może się z osób, których na co dzień nie widzimy uprawiają sportowej w ramach rekreacji codziennie pracy, a w weekendy pracuje w ogródku. starajmy się wskazać także ten rodzaj ruchu

drugie spotkanie (i każde kolejne...)

Dokumenty stworzone przez samorząd mogą zwrócić naszą uwagę na nowe zagadnienia. Jednocześnie porównując ich treść ze zdobytą przez nas wiedzą możemy zobaczyć czy władze prawidłowo identyfikują potrzeby mieszkańców.

Dla porządku i ułatwienia późniejszego dostępu do naszych materiałów, zdobytą wiedzę możemy gromadzić w formie tabeli.

Miejsce (nazwa): np. boisko przyszkolne / las

Infrastruktura: np. dwie bramki do piłki nożnej i betonowy stół do ping - ponga / brak albo ścieżka biegowa z tablicami

Jakie sporty są tam uprawiane: np. piłka nożna, zbijak / bieganie, biegówki, jazda na rowerze

Kto uprawia tam sport, kogo jest najwięcej: np. tylko dzieci albo w weekendy dzieci z ojcami / wszyscy - najwięcej mężczyzn w wieku 30-40 lat

Co ludziom podoba się w tym miejscu: np. cisza, spokój

ltp.

Wybrana próba. Na tatę lub babcię, jaka nie mają możliwości,

że nam w uzyskaniu prawić osoby na co też okazać, że wiele na boisku lub w hali chodzi piechotą do W naszym badaniu

3 runda /

Każda runda powinna skończyć się nanoszeniem nowych danych na mapę. Możemy cały czas pracować na zwykłej, papierowej mapie okolic naszej miejscowości, ale prawdziwym wyzwaniem i wielkim sukcesem mapowania jest stworzenie i uzupełnianie mapy on-line. Najlepiej gdyby znalazła się ona na stronie gminy/dzielnicy lub lokalnego ośrodka sportu. Żeby tak się stało musimy od początku zaprosić do współpracy przedstawicieli tych instytucji. Dobrym partnerem do tworzenia takiej mapy będzie nauczyciel informatyki, który może w ramach zajęć współtworzyć z uczniami jej funkcjonalności.

Proponowane funkcjonalności mapy on-line:
Zdjęcia miejsc
Krótkie komentarze uczestników
Plebiscyt popularności/funkcjonalności

Rund badawczych może być tyle, ile wspólnie uznacie za stosowne. Ważne, abyście po nich mogli odpowiedzieć na pytania z 4 wyznaczonych na wstępie obszarów tematycznych, oraz wszystkich tych, które pojawiają się w Waszej lokalizacji w czasie pracy.

Po pewnym czasie poczujecie, że wiecie już na tyle dużo, że możecie tworzyć rekomendacje. Zastanówcie się wspólnie, co trzeba zrobić, żeby rozwiązać problemy, które pojawiły się w trakcie Waszego mapowania.

runda ostateczna

Zawsze zastanówcie się, czy zdiagnozowany problem jest dokładnie taki, jakim przedstawiają go ludzie (może np. zajęcia dla seniorów są, tylko animator ich nie reklamuje), potem pomyślcie, kto może go rozwiązać. Dzięki Waszym wnioskom i wspólnej pracy (niektóre problemy mogą rozwiązać sami mieszkańcy – np. umówić się, że w weekendy wszyscy wspólnie remontują przyosiedlowe boisko) rzeczywistość może naprawdę zmienić się na lepsze!

Jeśli najbardziej palącym problemem jest zdaniem mieszkańców odnowienie miejscowej pływalni
– napiszcie to!

Jeśli większość dziewczyn nie chce ćwiczyć na WF-ie, bo przerwa po lekcji jest za krótka na wzięcie prysznic
– napiszcie to!

Jeśli miejscowi seniorzy skarżą się, że nie ma dla nich żadnych zajęć na Orliku
– napiszcie to!

ZAKOŃCZENIE I ZAPROSZENIE

Mapowanie jest działaniem z jednej strony intuicyjnym i prostym, przeznaczonym dla amatorów, z drugiej ważnym dla społeczności i mogącym zainicjować bardzo istotne zmiany. Dlatego należy z dbałością podchodzić do poszczególnych etapów i wspierać się nawzajem przy ich realizacji. Nie oplatą nam się robić mapowania byle jak. Na każdym etapie uczestnicy projektu mogą skorzystać z pomocy jego pomysłodawców - pracowników Projektu Społecznego 2012 - wspólnie z nami zastanawiać się nad szczegółami mapowania w konkretnych lokalizacjach. Chętnie pomożemy Wam w pojawiających się problemach.

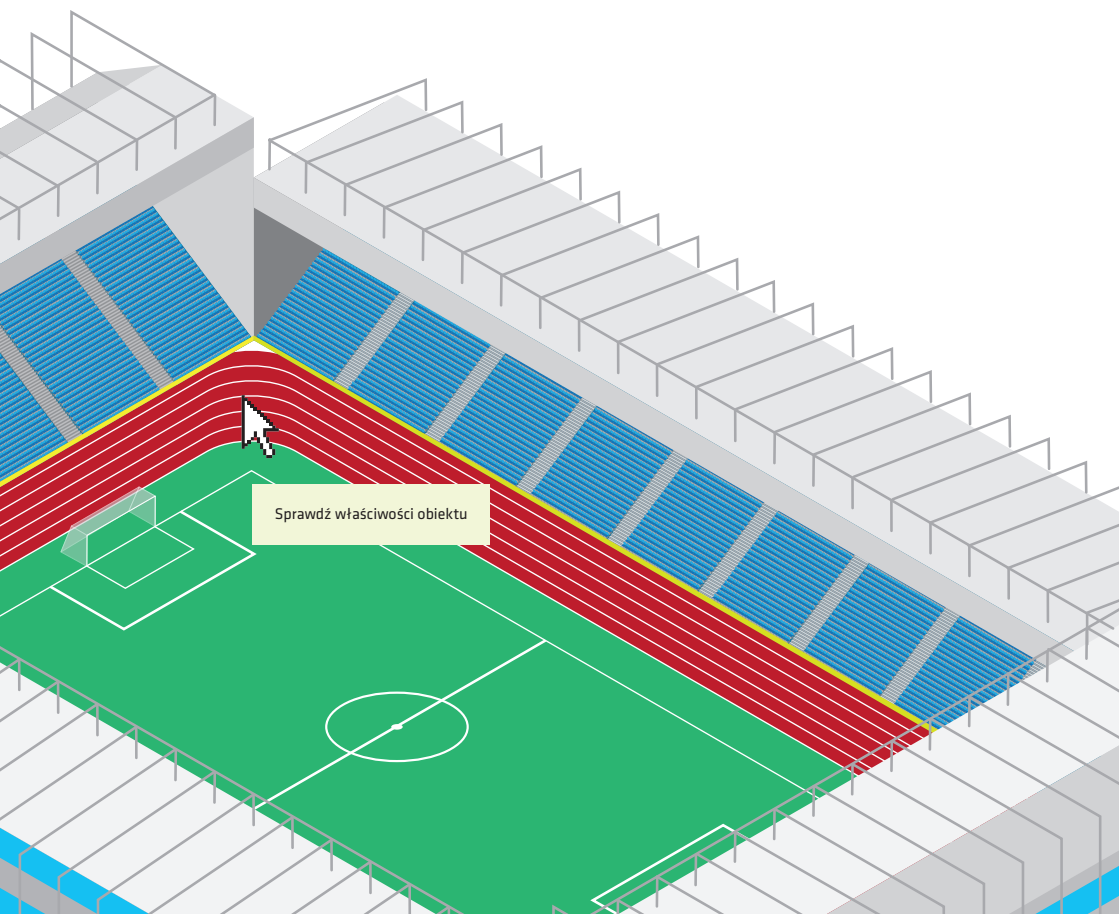
Wasza wiedza zdobyta podczas realizowania projektu może w bardzo cenny sposób udoskonalić narzędzie mapowania. Zdajemy sobie sprawę, że „w działaniu” odsłonić się mogą niezagospodarowane dotąd tematy i obszary, które możemy następnie wspólnie przemyśleć i włączyć do naszego narzędzia. Dodatkowo techniki badawcze z drugiej części zostały przez szacunek do lasów opisane skrótowo. Bardziej wyczerpujące informacje prześlemy zainteresowanemu e-mailem lub na stronie www.ps2012.pl

Kontakt:

a.goldys@ps2012.pl, m.szyborska@ps2012.pl

Aneks

Przykład narzędzia on-line do inwentaryzowania infrastruktury sportowej na stronie urzędu gminy

Najlepszym miejscem do dzielenia się przestrzenią sportową jest internet.

Warto zadbać, by na jakiejś popularnej lokalnej stronie (proponujemy stronę Urzędu Gminy i mapowania).

Nie ma sensu zakładać nowego serwisu, jego wypromowanie byłoby kosztowne, a i tak można znaleźć zakładkę na stronie, na którą mają nawyk/potrzebę wchodzenia ludzie w różnym wieku. Mowa o takim internetowym partnerstwie może być dobrym punktem wyjścia do szukania.

Najważniejsze żeby odwiedzający zakładkę mieli możliwość skomentowania stanu danej przestrzeni. Internetowa mapa, na której każdy obiekt będzie miał swoje miejsce jest również.

Mapowanie w internecie to:

- uzupełnienie naszych działań badawczych (bo mieszkańcy mogą dodać coś od siebie)
- ciekawy i prosty przykład otwarcia się samorządu na jakąś formę konsultacji z mieszkańcami, dowiedzenia się czego chcą, co widzą
- wyczerpująca informacja o dobrych miejscach na sportowe spędzanie czasu
- znakomita promocja rekreacji

To od Waszej inwencji zależy wyposażenie i sposób prowadzenia tej zakładki. Możecie być chętni i zdolni) zaproponować jej prowadzenie. Sposób inwentaryzowania miejsc też może być różny (np. dostępności/przyjazności dla dzieci czy kobiet albo dostosowania miejsc (np. boisko koło plaży czy legendarnej kawiarni może być jeszcze fajniejsze).

Możecie stworzyć listę życzeń do każdej lokalizacji: np. fajnie gdyby była tam ławka, najlepsze/najwygodniejsze/najspokojniejsze/najbardziej ekologiczne miejsce dla ruchu. Warto też z niego na luzie. Jakie są ceny. Takie informacje mogą być dla potencjalnych użytkowników coraz bardziej kosztowne. Warto od początku zastanowić się skąd pozyskiwać ludzi/pomoc.

ię wiedzą o stanie infrastruktury i

(Miasta) zbierać informacje i zdjęcia na temat miejsc, którymi zajmujecie się w procesie

ogółby docierać tylko do pewnej grupy mieszkańców. Lepiej by internetowa mapa byłaby
można ją również podlinkować na stronach lokalnych GOSiR, Domów Kultury czy szkół.
ania sprzymierzeńców do mapowania w ogóle.

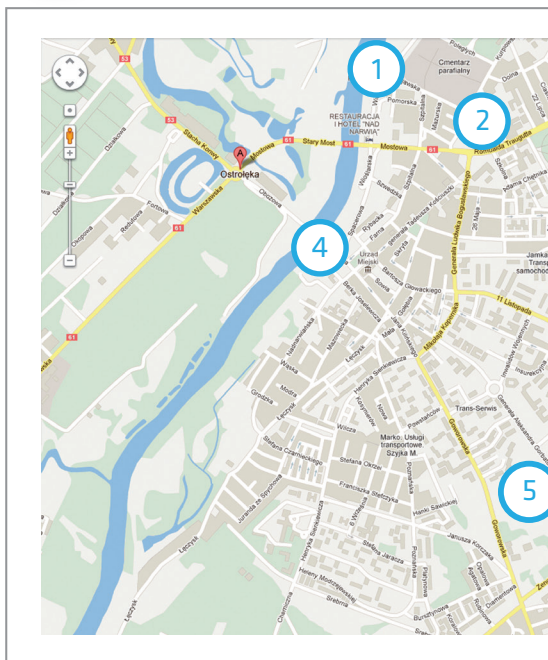
go miejsca/boiska/ścieżki. Przestrzeń do komentarzy może być bezcennym źródłem
fantastyczną bazą wiedzy dla ludzi, którzy szukają oferty na spędzenie wolnego czasu.

porozumieć się z samorządowym informatykiem albo sami (jeśli w grupie mapującej są
że być rozbudowany. Można dołączyć jakiś system oceny infrastruktury, również pod
dla osób niepełnosprawnych). Warto pisać o sposobach dojazdu, okolicznych atrakc-

ęcinka albo przydałoby się trochę więcej piątek. Można zorganizować plebiscyt na
warto zapisywać kiedy miejsce jest najbardziej „obłożone”, a kiedy można grać/korzystać
w bardzo cenne. Tworzenie i prowadzenie takiej internetowej bazy z czasem może być
ysłu i środki, żeby strona żyła.

MAPOWANIE PRZESTRZENI
PRZY JAZDZIE DLA
RUCHU

The image shows a computer monitor displaying a web application. The application features a map of an urban area with several blue circular markers. One marker, labeled '3', is highlighted with a white border. A pop-up window is open over the map, displaying a photograph of a sports field. The pop-up contains the following text: 'Boisko Orlik', 'Szkoła Podstawowa Nr. 10', 'ul. Pana Tadeusza 2', and a rating section with five blue dots and one grey dot, labeled 'Ocena'. Another marker, labeled '6', is visible on the map below the pop-up. The map shows streets, buildings, and green spaces.

MAPOWANIE PRZESTRZENI
PRZYJAZNEJ DLA
RUCHU

Boisko C

Szkoła Podstawowa Nr. 10
ul. Pana Tadeusza 2

Ocena ●●●●●●●●

Stan obiektu

Dostępność

Częstotliwość
użytkowania

Infrastruktura

Oceń

Orlik

Share 2K

Komentarze

Admin Obiekt oddany do użytku. Kawał czasu temu, ale wciąż świeżo się trzyma. Szkoda tylko, że nie ma się gdzie przebić. Reszta na wielki plus.

Jack Gram tu w piłkę codziennie. W weekendy jest trudno bo pojawia się sporo ludzi. Ale w mojej okolicy to jedyne miejsce gdzie można pobiegać.

Marta Ślisko na tym boisku. Sama byłam świadkiem jak dziewczyna na WF skoczyła odnie koszyk. Można by coś z tym zrobić.

Jack @Marta - no, też to widziałem. Musiałoby być? Trochę denerżował się ktoś. Faktycznie można by coś z tym zrobić.

Admin @Jack, @Marta - na pewno ktoś z samorządu nas ostrze. A przynajmniej chociaż byśmy dali jakiegoś sygnał. A jeśli nie, zgłoszony sprawa w odpowiednim miejscu.

Skomentuj

Projekt Społeczny 2012 jest inicjatywą Instytutu Socjologii
Uniwersytetu Warszawskiego

 ul. Bracka 20a, 00-028 Warszawa

 022 826 60 83

 www.ps2012.pl

 a.goldys@ps2012.pl

 m.szymborska@ps2012.pl

